

единъ противъ други, сега избухнахъ въ бѣсенъ neodържимъ бой. Въ продължение на една минута изъ кулиситѣ и изъ сцената плющяхъ само удари отъ бушници и столове, размѣсени отъ псувни, и отъ писъцитѣ на актриситѣ, затекли се да растърватъ мѣжетъ си или да имъ помагатъ въ борбата.

Въ залата сичкий тоя смѣсенъ шумъ привлѣче вниманието. Публиката вперѣ очи къмъ завѣсата, тя искаше да разгадае какво происхождаше отатѣкъ. Нѣкои затропахъ съ крака.

— Това не пѣрви пѣтъ бива съ нашитѣ господа актьори, обѣрна се къмъ другитѣ единъ прѣкаралъ господинъ, съ простодушно лице, бузасто и съ побѣлели бакембарди; — не си учатъ на врѣме ролитѣ, ами въ антрактитѣ сѣ, прѣдъ самото излизане. Сега праватъ репетиция сбиването на тѣлпата въ Севилла... Баримъ по-ниско.

Въ това врѣме прѣзъ дупката на завѣсата едно око погледна къмъ оркестра и чу се гласъ:

— Музика!

Оркестрътъ грѣмна и заглуши шумътъ отъ репетицията.
